

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 22 grudnia 1994 r.

w sprawie szczegółowych zasad postępowania i właściwości organów w zakresie zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i uprawnionych członków ich rodzin.

Na podstawie art. 38 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 53, poz. 214) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1**Przepisy ogólne**

§ 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się w postępowaniu o ustalenie prawa do świadczeń z zaopatrzenia emerytalnego i przy wypłacie świadczeń, przewidzianych w ustawie z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 53, poz. 214), zwanej dalej „ustawą”, przysługujących funkcjonariuszom Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej i Państwowej Straży Pożarnej oraz uprawnionym członkom ich rodzin.

§ 2. Organem właściwym do ustalania prawa do zaopatrzenia emerytalnego i wydawania decyzji oraz wypłaty świa-

dczeń jest Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, zwany dalej „organem emerytalnym”.

§ 3. Komórka organizacyjna właściwa w sprawach osobowych funkcjonariuszy ubiegających się o świadczenia emerytalno-rentowe, zwana dalej „komórką kadrową”, jest obowiązana do współpracy z organem emerytalnym w zakresie udzielania niezbędnych danych przy ustalaniu prawa do świadczeń oraz ich wysokości.

Rozdział 2**Wszczęcie postępowania**

§ 4. 1. Organ emerytalny wszczyną z urzędu postępowanie w sprawie ustalenia prawa do zaopatrzenia emerytalnego, po uzyskaniu informacji z komórki kadrowej o:

- 1) zwolnieniu ze służby funkcjonariusza, który posiada uprawnienia do policyjnej emerytury okresy służby określone w art. 12 i 13 ustawy, ze wskazaniem podstawy zwolnienia,

- 2) orzeczeniu przez komisję lekarską podległą Ministrowi Spraw Wewnętrznych, zwaną dalej „komisją lekarską”, niezdolności do służby i zaliczeniu do jednej z grup inwalidztwa,
- 3) śmierci lub zaginięciu funkcjonariusza w czasie pełnienia służby, jeżeli pozostał po nim uprawniony do renty rodzinnej członek rodziny.

2. W innych okolicznościach niż wymienione w ust. 1 organ emerytalny wszczyna postępowanie w sprawie ustalenia prawa do zaopatrzenia emerytalnego na wniosek osoby zainteresowanej lub jej pełnomocnika.

§ 5. 1. Organ emerytalny po wszczęciu postępowania jest obowiązany niezwłocznie zebrać dowody niezbędne do ustalenia prawa do świadczeń i ich wysokości.

2. Jeżeli do ustalenia prawa do świadczeń lub ich wysokości niezbędne są dokumenty, których nie posiadają komórki organizacyjne resortu spraw wewnętrznych, organ emerytalny wzywa zainteresowanego do przedstawienia tych dokumentów.

§ 6. 1. Osoba zainteresowana ustaleniem prawa do zaopatrzenia emerytalnego może działać przez pełnomocnika, jeżeli charakter czynności nie wymaga jej osobistego działania.

2. Pełnomocnikiem zainteresowanego może być osoba fizyczna, która posiada zdolność do czynności prawnych.

3. Pełnomocnictwo powinno być udzielone na piśmie lub zgłoszone ustnie do protokołu.

4. Nie jest wymagane pełnomocnictwo przy zasięgnięciu informacji o sposobie załatwienia sprawy, jeżeli o informacje występuje członek najbliższej rodziny lub inna osoba bliska.

§ 7. 1. Wniosek o ustalenie prawa do zaopatrzenia emerytalnego, zwany dalej „wnioskiem”, powinien być zgłoszony na piśmie lub ustnie do protokołu sporządzonego w komórce kadrowej jednostki organizacyjnej Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej lub Państwowej Straży Pożarnej, właściwej ze względu na miejsce zamieszkania zainteresowanego, lub w organie emerytalnym. W razie złożenia wniosku w komórce kadrowej, jest ona obowiązana przesłać ten wniosek niezwłocznie, nie później niż w ciągu 3 dni, do organu emerytalnego.

2. Wniosek powinien zawierać:

- 1) imię, nazwisko, datę urodzenia i miejsce zamieszkania zainteresowanego,
- 2) wskazanie, o jaki rodzaj świadczeń ubiega się zainteresowany (emerytura, renta inwalidzka, renta rodzinna, dodatek do emerytury lub renty i inne),
- 3) podpis zainteresowanego lub jego pełnomocnika.

3. Jeżeli wniosek zostanie zgłoszony do niewłaściwej jednostki organizacyjnej resortu spraw wewnętrznych, jest ona obowiązana niezwłocznie przesłać wniosek do organu emerytalnego.

§ 8. 1. Za datę zgłoszenia wniosku uważa się datę ustnego zgłoszenia wniosku do protokołu lub datę wpływu pisemnego wniosku do komórki kadrowej lub organu emerytalnego.

2. Za datę zgłoszenia wniosku uważa się również datę zgłoszenia wniosku do innych organów emerytalnych, jeżeli do właściwości tych organów należą sprawy świadczeń emerytalnych.

§ 9. 1. Komórka kadrowa, właściwa ze względu na ostatnie miejsce pełnienia służby funkcjonariusza, w wypadkach, o których mowa w § 4 ust. 1, jest obowiązana niezwłocznie przekazać do organu emerytalnego komplet posiadanych dowodów, niezbędnych do ustalenia prawa do świadczenia i jego wysokości, a w szczególności:

- 1) zaświadczenie o przebiegu służby, sporządzone na podstawie akt osobowych funkcjonariusza,
- 2) dokumenty stwierdzające zaliczenie niektórych okresów służby w wyższym wymiarze,
- 3) dowody uzasadniające podwyższenie emerytury,
- 4) dokumenty stwierdzające okresy składkowe i nieskładkowe oraz inne niezbędne przy ustalaniu dodatków do emerytury lub renty,
- 5) zaświadczenie stwierdzające wysokość uposażenia i innych należności dla celów emerytalnych,
- 6) w razie zaginięcia funkcjonariusza — rozkaz personalny właściwego przełożonego stwierdzający zaginięcie oraz związek zaginięcia ze służbą,
- 7) w razie śmierci funkcjonariusza — informacje o stanie rodzinnym funkcjonariusza, z wykazaniem imion, nazwisk, dat urodzenia oraz miejsc zamieszkania współmałżonka i dzieci, jak również innych członków rodziny (wnuków, rodzeństwa, rodziców), którzy pozostawali na utrzymaniu funkcjonariusza.

2. Komórka kadrowa przesyła dowody, o których mowa w ust. 1, organowi emerytalnemu nie później niż w ciągu 7 dni od dnia zwolnienia funkcjonariusza ze służby lub skreślenia z ewidencji.

§ 10. 1. Okresy służby zaliczane do wysługi emerytalnej ustala się na podstawie zaświadczeń o przebiegu służby funkcjonariusza.

2. Okresy służby wojskowej w Wojsku Polskim oraz w armiach sojusznicych zalicza się do wysługi emerytalnej na podstawie przebiegu służby wojskowej wynikającego z akt personalnych żołnierza lub innych dokumentów przedstawionych przez zainteresowanego.

3. Okresy traktowane jako okresy równorzędne ze służbą wojskową oraz okresy działalności kombatanckiej, a także okresy zaliczone do tej działalności powinny być udokumentowane w sposób określony w przepisach o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego.

4. Okresy składkowe i nieskładkowe mogą być zaliczone do wysługi emerytalnej, jeżeli zostały udowodnione w sposób wymagany przez przepisy o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

§ 11. 1. Dokumenty stwierdzające okresy służby lub inne okresy zaliczane do wysługi emerytalnej oraz pisemne zeznania świadków, o których mowa w ust. 2, powinny być składane w oryginale.

2. Zeznanie świadków złożone w formie pisemnej lub ustnej do protokołu w organie emerytalnym powinno zawierać:

- 1) dane personalne zeznającego, a w szczególności: imię i nazwisko, datę urodzenia, adres zamieszkania, nazwę i adres zakładu pracy albo numer pobieranej emerytury lub renty,
- 2) oświadczenie o świadomości odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywych zeznań, po uprzedzeniu o takiej odpowiedzialności,
- 3) oświadczenie, czy i jaki stosunek pokrewieństwa lub powinowactwa łączy świadka z zainteresowanym,
- 4) określenie celu złożenia zeznania,
- 5) dane dotyczące okoliczności objętych zeznaniami, a w szczególności: kiedy i w jakiej jednostce zainteresowany odbywał służbę wojskową, w jakim okresie i w którym obozie przebywał w niewoli (obozie dla internowanych, obozie pracy przymusowej), gdzie i w jakich okresach oraz w jakim charakterze był zatrudniony, czy zatrudnienie było wykonywane w pełnym wymiarze godzin, ciągle, dorywczo lub sezonowo, ile dni trwało w tygodniu, ile miesięcy w roku,
- 6) oświadczenie, skąd świadkowi znane są okoliczności objęte zeznaniem, a jeżeli współpracował z zainteresowanym, czy posiada dowody własnej pracy w tym okresie,
- 7) własnoręczny podpis świadka.

3. W razie nadesłania pisemnych zeznań świadków, własnoręczność ich podpisów powinna być potwierdzona przez notariusza lub właściwy organ gminy albo zakład pracy zatrudniający świadka. Jeżeli świadkiem jest funkcjonariusz, własnoręczność jego podpisu może być potwierdzona przez przełożonego w jednostce, w której pełni służbę.

4. Legitymacje ubezpieczeniowe, zaświadczenia o zatrudnieniu oraz pisemne zeznania świadków nie podlegają zwrotowi, z zastrzeżeniem ust. 5.

5. Dokumenty określone w ust. 4 podlegają na wniosek zainteresowanego zwrotowi, jeżeli stanowią dla niego wartość pamiątkową, po uprzednim złożeniu kopii (fotokopii) potwierdzonej przez organ emerytalny.

§ 12. 1. Na okoliczności, których potwierdzenie dokumentami nie jest wymagane, zainteresowany składa oświadczenie pisemne.

2. Oświadczenie zainteresowanego powinno zawierać stwierdzenie świadomości odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego zeznania po uprzedzeniu o takiej odpowiedzialności oraz podpis zainteresowanego złożony w obecności pracownika przyjmującego oświadczenie, który potwierdza swoje uczestnictwo podpisem i pieczęcią.

§ 13. Jeżeli warunkiem ustalenia prawa do świadczenia jest uznanie za inwalidę członka rodziny emeryta lub rencisty albo zmarłego funkcjonariusza, organ emerytalny na wniosek osoby zainteresowanej zwraca się do właściwego oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o skierowanie wskazanej we wniosku osoby na badanie przez komisję lekarską do spraw inwalidztwa i zatrudnienia w celu wydania orzeczenia w sprawie inwalidztwa, dołączając zaświadczenie o stanie zdrowia tej osoby.

Rozdział 3

Ustalanie prawa do świadczeń

§ 14. 1. Organ emerytalny bada i ocenia całokształt sprawy o ustalenie prawa do świadczeń i ich wysokości na podstawie przedłożonych dokumentów, zeznań świadków oraz innych dowodów, a także oświadczeń zainteresowanego.

2. W razie rozbieżności między przedłożonymi dowodami albo w razie wątpliwości lub podejrzeń co do zgodności dowodów ze stanem faktycznym, ich wiarygodności lub autentyczności, organ emerytalny przeprowadza postępowanie wyjaśniające.

§ 15. 1. Decyzje w sprawach świadczeń organ emerytalny wydaje na piśmie, nie później niż w terminie 60 dni od dnia zgłoszenia wniosku lub powstania obowiązku wszczęcia postępowania z urzędu.

2. W razie przeprowadzania postępowania wyjaśniającego, o którym mowa w § 14 ust. 2, decyzja powinna być wydana nie później niż w ciągu 7 dni od dnia zakończenia tego postępowania.

§ 16. 1. Decyzja w sprawie świadczeń z zaopatrzenia emerytalnego powinna zawierać określenie organu emerytalnego, wskazanie osoby, której dotyczy, rodzaj świadczenia oraz jego wysokość i sposób wyliczenia, datę jej wydania i podstawę prawną, a także pouczenie o terminie i trybie odwołania, obowiązki wobec organu emerytalnego oraz podpis i stanowisko osoby upoważnionej do jej wydania.

2. W razie zmiany wysokości świadczeń w wyniku bieżącej waloryzacji, organ emerytalny wydaje decyzję w skróconej formie, określającą nową wysokość świadczenia, podstawę prawną i powód zmiany wysokości świadczenia, datę, od której przysługuje świadczenie w nowej wysokości, pouczenie o trybie i terminie odwołania oraz podpis i stanowisko osoby upoważnionej do jej wydania.

§ 17. 1. Decyzja odmowna powinna zawierać szczegółowe faktyczne i prawne uzasadnienie odmowy. Szczegółowe uzasadnienie faktyczne i prawne powinna zawierać również decyzja przyznająca świadczenie, jeżeli nie uznano niektórych roszczeń objętych wnioskiem lub uznano je tylko częściowo.

2. W razie wydania decyzji, w której stwierdzono brak prawa do świadczeń, organ emerytalny powinien równocześnie pouczyć zainteresowanego o możliwości ubiegania się o ustalenie prawa do zaopatrzenia przewidzianego w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin lub w innych przepisach, jeżeli z zebranych dokumentów wynika, że spełnia on warunki do takiego zaopatrzenia.

3. W wypadku określonym w ust. 2, po uprawomocnieniu się wydanej decyzji, organ emerytalny przekazuje odpowiednie dokumenty właściwemu organowi rentowemu na wniosek tego organu lub na wniosek zainteresowanego. Nie przekazane dokumenty złożone przez zainteresowanego zwraca mu się na jego wniosek.

§ 18. 1. W razie nabycia przez zainteresowanego prawa do emerytury i do renty inwalidzkiej, organ emerytalny ustala wysokość świadczeń pieniężnych przysługujących z obu tytułów.

2. Zainteresowany może w każdym czasie dokonać wyboru jednego z przysługujących mu świadczeń. Organ

emerytalny zarządza wypłatę świadczeń pieniężnych przysługujących w kwocie wyższej, jeżeli zainteresowany nie dokonał wyboru świadczenia.

§ 19. Jeżeli zainteresowany nie przedłożył dowodów niezbędnych do ustalenia prawa do świadczeń lub do ustalenia wysokości świadczeń pieniężnych albo nie zgłosił się w wyznaczonym terminie na badanie przez komisję lekarską bądź na dodatkowe (specjalistyczne) badanie zarządzane przez tę komisję, organ emerytalny wzywa go pismem, za zwrotnym poświadczeniem odbioru, do przedłożenia tych dowodów w ciągu 30 dni od daty doręczenia pisma lub do zgłoszenia się na badania w nowym terminie, pod rygorem wydania decyzji na podstawie posiadanych dowodów. Przepis § 15 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 20. 1. Jeżeli prawo do świadczenia pieniężnego zostało ustalone, pomimo że organ emerytalny nie uzyskał od zainteresowanego oraz właściwych organów dowodów niezbędnych do ustalenia wysokości tego świadczenia, przyznaje się osobie uprawnionej zaliczkę w wysokości wynikającej z posiadanych dokumentów.

2. Decyzję ustalającą wysokość świadczenia, o którym mowa w ust. 1, organ emerytalny wydaje po upływie terminu wyznaczonego dla przedłożenia niezbędnych dowodów.

§ 21. 1. Przy obliczaniu wysługi emerytalnej dodaje się poszczególne okresy o jednakowym wskaźniku procentowym, obejmujące lata, miesiące i dni. Okresy niepełnych miesięcy oblicza się w dniach. Sumę dni zamienia się na miesiące, przyjmując za miesiąc 30 dni kalendarzowych. Sumę miesięcy zamienia się na lata, przyjmując pełne 12 miesięcy za 1 rok.

2. Jeżeli w zaświadczeniu stwierdzającym okresy zatrudnienia podane są dni robocze, a nie okresy zatrudnienia, sumę dni zamienia się na miesiące, przyjmując za miesiąc 22 dni robocze, a w odniesieniu do okresów zatrudnienia wykonywanego przed dniem 1 stycznia 1981 r. — 25 dni roboczych.

3. Jeżeli z dowodów wynika tylko miesiąc rozpoczęcia lub zakończenia zatrudnienia, przyjmuje się za początek lub koniec tego okresu piętnasty dzień miesiąca.

§ 22. Postępowanie w sprawie ustalenia prawa do świadczeń z zaopatrzenia emerytalnego umarza się, jeżeli osoba zainteresowana zmarła przed wydaniem decyzji, a w dokumentach posiadanych przez organ emerytalny brak jest informacji o innych osobach uprawnionych do zaopatrzenia emerytalnego.

§ 23. 1. Komórka kadrowa właściwej jednostki organizacyjnej Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej lub Państwowej Straży Pożarnej, na podstawie zlecenia organu emerytalnego, wydaje legitymacje emerytom i rencistom oraz ich małżonkom, a także uprawnionym do renty rodzinnej wdowom (wdowcom) pozostałym po zmarłych funkcjonariuszach (emerytach i rencistach).

2. Członkom rodzin emerytów lub rencistów oraz członkom rodzin po zmarłych funkcjonariuszach, emerytach lub rencistach, uprawnionym do bezpłatnej pomocy leczniczej w zakładach opieki zdrowotnej utrzymywanych przez Ministra Spraw Wewnętrznych, wydaje się dokumenty stwierdzające te uprawnienia, według zasad określonych w odrębnych przepisach.

3. Członkom rodzin uprawnionym do renty rodzinnej, którym przysługuje prawo do mieszkania służbowego, organ

emerytalny wydaje odpowiednie zaświadczenie stwierdzające nabycie prawa do tej renty.

Rozdział 4

Wypłata świadczeń pieniężnych

§ 24. 1. Emerytury i renty, wraz z dodatkami, wypłaca się miesięcznie w piątym dniu każdego miesiąca, za który przysługują te świadczenia.

2. Świadczenia, o których mowa w ust. 1, przysługujące osobom zamieszkałym za granicą, wypłaca się kwartalnie z dołu w pierwszym dniu miesiąca przypadającego po upływie każdego kwartału, chyba że umowy międzynarodowe stanowią inaczej.

3. W wypadku gdy dzień wypłaty jest dniem wolnym od pracy, wypłaty dokonuje się w dniu roboczym następującym po tym dniu.

§ 25. Emeryturę lub rentę, do której uprawniona jest tylko jedna osoba, wypłaca się tej osobie.

§ 26. 1. Rentę rodzinną, do której uprawniona jest więcej niż jedna osoba, wypłaca się w całości, z zastrzeżeniem ust. 2:

- 1) małżonkowi zmarłego, jeżeli do tej renty uprawniony jest małżonek łącznie z dziećmi, rodzeństwem lub wnukami zmarłego,
- 2) jednemu z rodziców zmarłego, jeżeli do tej renty uprawnieni są sami rodzice albo rodzice łącznie z dziećmi, rodzeństwem lub wnukami zmarłego.

2. Renta rodzinna podlega podziałowi między osoby uprawnione, jeżeli:

- 1) do renty uprawnione są osoby małoletnie, nad którymi opiekę sprawują różne osoby,
- 2) pełnoletnia osoba uprawniona do renty zażąda wypłaty na swoją rzecz części przysługującej dla niej renty,
- 3) zachodzą inne okoliczności uzasadniające podział renty.

3. Renta rodzinna ulega podziałowi na równe części, z tym jednak, że dodatki wypłaca się w całości osobom uprawnionym.

4. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio przy wypłacaniu świadczeń pieniężnych, należnych członkom rodziny pozostałym po osobie, która zmarła po zgłoszeniu wniosku o te świadczenia, a przed ustaleniem prawa do nich.

§ 27. 1. Jeżeli dla osoby uprawnionej do emerytury lub renty ustanowiono opiekuna lub kuratora, emeryturę lub rentę wypłaca się do rąk tego opiekuna lub kuratora.

2. Jeżeli z akt sprawy wynika konieczność ustanowienia dla osoby uprawnionej do emerytury lub renty opiekuna albo kuratora, do czasu jego ustanowienia świadczenia te wypłaca się do rąk pełniącej faktyczną opiekę osoby wskazanej przez właściwy organ gminy.

3. Podstawę do wypłaty świadczenia do rąk opiekuna może stanowić również oświadczenie osoby pełniącej faktyczną opiekę nad osobą uprawnioną do emerytury lub renty, potwierdzone przez właściwy organ gminy, z zastrzeżeniem ust. 4.

4. Organ emerytalny zobowiązuje osobę pełniącą faktyczną opiekę nad osobą uprawnioną do emerytury lub renty do przedstawienia najpóźniej w ciągu 12 miesięcy postanowienia sądu o ustanowieniu opiekuna lub kuratora. W razie nieprzedstawienia postanowienia sądu w wyznaczonym terminie, organ ten zwraca się do właściwego organu gminy w sprawie wystąpienia o ustanowienie opiekuna lub kuratora.

§ 28. Wypłaty zasiłku pogrzebowego dokonuje organ emerytalny lub komórka finansowa jednostki organizacyjnej Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej lub Państwowej Straży Pożarnej, właściwej ze względu na miejsce zamieszkania świadczeniobiorcy. Organ emerytalny po otrzymaniu z komórki finansowej dowodów wypłaty niezwłocznie refunduje wypłatę zasiłku, do wysokości określonej w przepisach odrębnych.

§ 29. Końcówkę kwot przypadających do wypłaty zaokrągliła się według zasad przyjętych dla świadczeń wypłacanych na podstawie przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

Rozdział 5

Ograniczanie wypłaty emerytur i rent inwalidzkich oraz zawieszanie i zmniejszanie rent rodzinnych z tytułu osiągniętych dochodów

§ 30. 1. Przy ustalaniu, czy wystąpiły okoliczności powodujące ograniczenie emerytury i renty inwalidzkiej, określone w art. 41 ustawy, uwzględnia się wynagrodzenie lub dochód z tytułu wykonywania zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej albo pozarolniczej działalności gospodarczej, której wykonywanie podlega obowiązkowi ubezpieczenia społecznego w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin, zwane dalej „dochodem”.

2. Dochody, o których mowa w ust. 1, uwzględnia się również, gdy emeryt lub rencista nie podlega obowiązkowi ubezpieczenia społecznego, ponieważ ma ustalone prawo do emerytury (renty) lub jest ubezpieczony z innego tytułu.

3. Za dochód osiągnięty uważa się faktyczny dochód uzyskany przez emeryta lub rencistę w danym roku kalendarzowym.

4. Dochód wypłacony z tytułu pracy zarobkowej lub działalności, o której mowa w ust. 1, wykonywanej przed miesiącem, od którego ustalono prawo do emerytury lub renty, zwanych dalej „świadczeniem”, nie ma wpływu na ograniczenie świadczeń.

§ 31. 1. Dochody osiągnięte z dwóch lub więcej tytułów wymienionych w § 30 ust. 1 sumuje się.

2. Przy ustalaniu kwoty osiągniętego dochodu dolicza się kwoty pobranych zasiłków: chorobowego, macierzyńskiego i opiekuńczego oraz kwoty świadczenia rehabilitacyjnego i wyrównawczego, zasiłku wyrównawczego i dodatku wyrównawczego.

§ 32. 1. Emeryt lub rencista zawiadamia organ emerytalny niezwłocznie o podjęciu (zaprzestaniu) pracy lub działalności, o której mowa w § 30 ust. 1, zwanej dalej „działalnością”, a także o każdorazowej podwyżce wysokości dochodu.

2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, potwierdza zakład pracy, informując o wysokości ustalonego dochodu.

3. W zawiadomieniu o podjęciu działalności emeryt lub rencista składa oświadczenie o osiągnięciu dochodu, który łącznie z emeryturą lub rentą, bez uwzględnienia dodatków, o których mowa w art. 25 ust. 1 ustawy:

- 1) nie będzie przekraczał w danym roku w stosunku miesięcznym kwoty podstawy wymiaru emerytury lub renty,
- 2) będzie przekraczał w danym roku w stosunku miesięcznym kwotę podstawy wymiaru emerytury lub renty.

§ 33. 1. Jeżeli z otrzymanego zawiadomienia, o którym mowa w § 32, wynika, że emeryt lub rencista osiąga dochód:

- 1) nie powodujący ograniczenia świadczenia — organ emerytalny wypłaca świadczenie w pełnej przysługującej wysokości,
- 2) powodujący ograniczenie świadczenia — organ emerytalny dokonuje, w sposób określony w ust. 2, ograniczenia świadczenia, które w danym roku kalendarzowym w stosunku miesięcznym nie może przekraczać 25% kwoty tego świadczenia bez dodatków, o których mowa w art. 25 ust. 1 ustawy.

2. W celu ustalenia wysokości ograniczenia świadczenia organ emerytalny oblicza:

- 1) kwotę dochodu, która nie powoduje ograniczenia świadczenia w danym roku kalendarzowym, jako różnicę między roczną kwotą podstawy wymiaru świadczenia a roczną całą kwotą przysługującego świadczenia,
- 2) kwotę dochodu, którą zainteresowany osiągnie prawdopodobnie w danym roku kalendarzowym, na podstawie przedłożonych dowodów,
- 3) roczną kwotę maksymalnego ograniczenia świadczenia,
- 4) różnicę między kwotą dochodu, o którym mowa w pkt 2, a kwotą dochodu, o którym mowa w pkt 1; w razie gdy ustalona w ten sposób kwota jest większa od kwoty, o której mowa w pkt 3, do dalszych obliczeń przyjmuje się roczną kwotę maksymalnego ograniczenia świadczenia,
- 5) miesięczną kwotę ograniczenia, którą stanowi iloraz kwoty ustalonej w sposób określony w pkt 4 i liczby miesięcy przypadających od terminu ograniczenia świadczenia do końca roku kalendarzowego.

3. Ustaloną w sposób określony w ust. 2 kwotę ograniczenia potrąca się co miesiąc z przysługującego świadczenia.

4. Wysokość kwoty ograniczenia ulega ponownemu ustaleniu — każdorazowo — po dokonanej waloryzacji świadczenia.

§ 34. 1. Ograniczenie świadczenia, o którym mowa w § 33 ust. 1 pkt 2, jest dokonywane od miesiąca następującego po miesiącu, w którym została wydana decyzja o ograniczeniu świadczenia.

2. Ograniczenie świadczenia, o którym mowa w ust. 1, trwa do czasu zmiany treści oświadczenia zainteresowanego (zawiadomienia) o wysokości osiąganego dochodu lub o nieosiąganiu dochodu.

§ 35. 1. Organ emerytalny w terminie do końca marca każdego roku dokonuje ostatecznego rozliczenia wysokości wypłaconego w roku ubiegłym świadczenia, opierając się na dokumentach potwierdzających wysokość łącznego docho-

du w roku poprzednim, nadesłanych przez zainteresowanego lub zakład pracy do końca lutego roku następnego.

2. Organ emerytalny dokonuje zwrotu nadpłaconych kwot zaliczek w danym roku kalendarzowym, najpóźniej do końca kwietnia roku następnego, a nie dopłacone kwoty zaliczek potrąca z bieżących wypłat świadczenia najpóźniej do końca czerwca roku następnego.

§ 36. Przy ustalaniu kwoty dochodu powodującej ograniczenie świadczeń nie uwzględnia się dochodów, o których mowa w § 30 ust. 1, wypłaconych z tytułu działalności wykonywanej przed dniem 1 stycznia 1995 r.

§ 37. Renty rodzinne podlegają zawieszaniu lub zmniejszeniu, z zastrzeżeniem art. 24 pkt 3 ustawy, z tytułu osiągniętych przez osobę uprawnioną do tego świadczenia wynagrodzenia lub dochodu z pracy, na zasadach określonych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

Rozdział 6

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 38. Postępowanie w sprawach o ustalenie i wypłatę świadczeń, o których mowa w rozporządzeniu, nie zakończone przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia prowadzi się nadal na podstawie jego przepisów.

§ 39. Traci moc rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15 lutego 1973 r. w sprawie ustalania prawa do zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej oraz ich rodzin i w sprawie wypłaty świadczeń pieniężnych z tytułu tego zaopatrzenia (Dz. U. Nr 6, poz. 39, z 1977 r. Nr 31, poz. 137, z 1981 r. Nr 10, poz. 47, z 1982 r. Nr 39, poz. 264, z 1983 r. Nr 46, poz. 211, z 1989 r. Nr 16, poz. 90, z 1990 r. Nr 84, poz. 495, z 1991 r. Nr 58, poz. 250 i z 1992 r. Nr 44, poz. 199).

§ 40. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1995 r.

Minister Spraw Wewnętrznych: *A. Milczanowski*